

af pensionsopsparingen i Danmark. Dertil kommer ATP, LD og SP, som er indført ved lov.

Pensionssektorens vigtigste opgave er at sikre opsparernes formue. Dvs. sikre størst mulig forrentning af kapitalen under hensyn til risikoen ved de enkelte investeringer. Pensionsinstitutterne afgør selv, hvordan de vil investere deres midler, inden for visse placeringsregler. Placeringsreglerne har bl.a. til formål at sikre en vis spredning af investeringerne på forskellige typer af værdipapirer (aktier og obligationer).

Der findes ikke en samlet statistik over den geografiske fordeling af pensionsinstitutternes investeringer. Pensionsinstitutterne investerer ikke i virksomheder udfra, om de ligger i en stor eller en mindre by, men ud fra en bedømmelse af virksomhedernes fremtidsudsigter.

De danske pensionsinstitutter har i dag placeret knap 1 pct. af deres formue i unoterede aktier i mindre virksomheder. I USA er tallet 8 pct., mens der i Holland og Storbritannien er placeret mellem 4 og 6 pct. De udenlandske erfaringer peger på, at investeringer i små innovative virksomheder på længere sigt kan vise sig at give et vigtigt bidrag til det bedste afkast.

Regeringen ser gerne, at pensionsinstitutterne investerer mere i mindre, unoterede virksomheder, hvis det sikrer størst mulig forrentning af kapitalen under hensyn til risikoen. Derfor indleder regeringen her i foråret en dialog med pensionsinstitutterne. Målet med dialogen er at afdække mulige barrierer for, at pensionsinstitutterne i højere grad kan investere i mindre virksomheder.

Spm. nr. S 1887

Til sundhedsministeren (10/3 2000) af:
Yvonne Herløv Andersen (CD):

»Vil ministeren give en redegørelse for om forholdene vedrørende anvendelse af knogler og talg fra kvæg til fremstilling af lægemidler, herunder om BSE-smitterisikoen ved indtagelse heraf, og hvilke regler der gælder nu, og hvilke regler der er undervejs i forbindelse med et kommende EU-forbud mod brug af risikomateriale fra slagterier?«

Begrundelse

Det er i høj grad paradoksalt, at visse knogler og fedt fra kvæg er for smittefarlige til anvendelse i mad, mens man godt må bruge dem til fremstilling af medicin til mennesker og dyr. Tilmed uden, at der angiveligvis eksisterer bindene retningslinjer for behandlingen af dette risikomateriale fra slagterierne for at undgå smitterisikoen.

Svar (21/3 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg har til brug for min besvarelse indhentet følgende udtalelse fra Lægemiddelstyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

»Der har siden 1991 eksisteret forskrifter med henblik på minimering af risikoen for overførsel af BSE med lægemidler.

Sundhedsstyrelsens Lægemiddelafdeling (i dag Lægemiddelstyrelsen) bad i 1990 lægemiddelproducenter og -importører om oplysninger om anvendelse af bovint materiale som råvare eller som del af fremstillingsprocessen i lægemidler, om oprindelsesland for det bovine materiale samt om de overvejelser, producenterne havde gjort sig for at hindre overførsel af smitte med BSE.

De indkomne svar blev vurderet på baggrund af en britisk vejledning, som fokuserede på udvælgelsen af dyr og væv (ikke nerve- og lymfevæv) og indsamlingsteknikker. Konklusionen var, at der, vurderet ud fra den tilgængelige viden, var iværksat tilfredsstillende forholdsregler mod overførsel af BSE med lægemidler på det danske marked.

I 1991 blev der udarbejdet en EU-vejledning for BSE i relation til lægemidler. Vejledningen omhandlede udvælgelse af dyr og de dele af det enkelte dyr, der kunne anvendes, samt inaktiveringsprocedurer.

Ved udvælgelsen af dyr skal der i prioriteret rækkefølge tages højde for,

1. at de kommer fra BSE-fri områder, dokumenteret med certifikat fra de veterinære myndigheder,
2. at de ikke må have fået animalsk føde fra drøvtyggere,
3. at de er under 6 mdr., og
4. at de er fra lukkede besætninger.